Немов сірник, доторкнутий вогнем,
ще не спахнувши, язичками грає,-
отак і в колі перед глядачем,
палка, порвиста, осяйна лицем,
вона свій кру?жний танець починає.

Раптово вгору полум'я звелось.

Волосся нагло запалало, й ось
розкішний одяг спалахнув на ній,
кружляючи, як вихор вогневий,
в якому, наче злякані зміюки,
вились і гримотіли голі руки.

Коли ж вогонь її немов опік,
його зірвала, і жбурнула вбік
величним жестом владності і волі,
і глянула: лежав він гнівно долі,
не скорений, не знищений до тла.

Тоді, звитяжна, горда, неоспала,
вона лице усміхнене звела
і ніжками твердими жар стоптала.

Переклад М. Бажана